Організаційно-інформаційні підрозділи

Науково-організаційний відділ

Сьогодні науково-організаційний відділ (НОВ) є структурним підрозділом Інституту нейрохірургії, функціональні обов'язки якого формуються на основі "Положення про науково-організаційний відділ Інституту Академії медичних наук України", затвердженого президентом АМН України 23.12.1993 р. та "Плану спільної організаційно-методичної роботи Інституту нейрохірургії ім. акад. А.П. Ромоданова АМН України з Головним управлінням організації медичної допомоги і страхової медицини МОЗ України", який щорічно поновлюється і затверджується заступником міністра охорони здоров'я України.

Основними напрямками діяльності НОВ є:

– укладання договорів і контрактів з органами та установами охорони здоров'я, громадськими та комерційними організаціями про співпрацю з питань організації спеціалізованої нейрохірургічної допомоги хворим, яким це показане в умовах Інституту, та впровадження наукових розробок з надання організаційно-методичної допомоги;

– відбір пропозицій для включення до республіканського реєстру нововведень та контроль за їх впровадженням (разом з науковою частиною);

– організація рецензування, затвердження на вченій раді Інституту інформаційно-методичних матеріалів із впровадження нововведень (методичних рекомендацій, рекомендацій з використання медичних технологій, інформаційних листів, рекламних проспектів тощо), а також підготовка їх до видання;

– організація розгляду, рецензування та затвердження методичних документів профільних медичних установ, підпорядкованих Інституту як головній установі в Україні;

– організація роботи курсів інформації та стажування лікарів на базі Інституту;

– організація науково-практичних конференцій, семінарів, нарад тощо;

– співпраця з організаційними комітетами виставок досягнень медичної науки, відбір і підготовка експонатів, рекламних матеріалів та ін.;

– співпраця із засобами масової інформації (газети, журнали, телебачення та ін.) з питань інформування населення про нові медичні технології та теоретичні розробки в галузі нейронаук;

– організація пропаганди наукових та медичних знань серед населення (за погодженням з центрами здоров'я — республіканським і міським);

– підготовка щорічних звітів про впровадження наукових пропозицій Інституту (в клініках Інституту та інших медичних установах), їх затвердження вченою радою та направлення до Управління лікувально-профілактичної та організаційно-методичної роботи АМН України;

– співпраця з питань організаційно-методичної роботи з управліннями АМН України;

– підготовка пропозицій (разом з головним нейрохірургом і головним дитячим нейрохірургом МОЗ України), узгодження і реалізація щорічного плану спільної організаційно-методичної роботи з профільними управліннями МОЗ України;

– збір звітів про діяльність нейрохірургічних закладів, складання загального звіту по Україні та підготовка аналітичних оглядів про стан і тенденції розвитку нейрохірургічної служби України;

– участь у заходах АМН і МОЗ України щодо перевірки та ліцензування установ мережі нейрохірургічної служби України;

– проведення співробітниками відділу наукових досліджень з питань організаційної роботи в нейрохірургії, розробки нових медичних технологій та засобів або співучасть у наукових дослідженнях, які здійснюються в інших відділах Інституту та інших закладах АМН та МОЗ України.

З часу створення в складі Київського психоневрологічного інституту нейрохірургічної клініки, а в подальшому — після реорганізації його у Київський науково-дослідний інститут нейрохірургії (1950) організаційно-методична робота є одним з найважливіших напрямків діяльності головної нейрохірургічної установи України.

На першому етапі (до 1950 р.) організаційно-методична робота, здійснювана під керівництвом проф. О.І.Арутюнова, була спрямована насамперед на формування та розвиток нейрохірургічних закладів України, підготовку кадрів нейрохірургів, забезпечення нейрохірургічної допомоги значному контингенту хворих із наслідками травми, отриманої в роки Великої Вітчизняної війни.

У подальшому основні напрямки і форми роботи НОВ постійно розширювались і вдосконалювались у міру зростання ролі Інституту нейрохірургії в організації нейрохірургічної допомоги населенню України.

У різні роки керівництво НОВ здійснювали старший науковий співробітник Андрій Петрович Ромоданов (1950–1953), канд. мед. наук Юрій Миколайович Квітницький-Рижов (1954–1956), канд. мед. наук Яків Ісаакович Файнзільбер (1957–1959), канд. мед. наук Марк Карлович Хорец-Бротман (1960–1976), д-р мед. наук Павло Олексійович Пронзелев (1977–1985), канд. мед. наук Микола Петрович Гук (1986–1988), д-р мед. наук Ярослав Володимирович Пацко (1989–2000), канд. мед. наук Микола Анатолійович Сапон (з 2001 р. і до теперішнього часу).

Першим керівником НОВ (з 1950 до 1953 р.) був Андрій Петрович Ромоданов, блискучий хірург і вчений, талановитий організатор.

Діяльність відділу на той час була спрямована на збільшення кількості нейрохірургічних відділень в Україні, навчання молодих нейрохірургів, впровадження наукових досягнень світової нейрохірургії та власних наукових розробок у діяльність нейрохірургічних закладів України. Розвиток української нейрохірургічної думки спонукав до виходу у 1955 р. першого збірника наукових праць співробітників інституту “Проблеми нейрохірургії”, підготовка якого проведена співробітниками НОВ. Надалі вона стала щорічним виданням і до 1992 р. виходила під назвою “Нейрохірургія”.

Про Андрія Петровича Ромоданова написано багато, проте, на нашу думку, краще всього це вдалося зробити чл.-кор. АМН України проф. В.І. Цимбалюку у книзі “А.П. Ромоданов”.

Андрій Петрович Ромоданов — доктор мед. наук (1963), професор, заслужений діяч науки (1964), лауреат Державної премії України (1978) і премії ім. М.Н.Бурденка (1982), акад. АМН СРСР (1974–1991), акад. РАМН (1991), акад. АН України (1992), акад. і член Президії АМН України (1993), директор Українського науково-дослідного інституту нейрохірургії (1964–1993); завідувач кафедри нейрохірургії Українського державного медичного інституту (1986–1993).

А.П.Ромоданов

Народився А.П. Ромоданов у 1920 р. Закінчив евакуйований у Челябінськ Київський медичний інститут (1942). Учасник Великої Вітчизняної війни (1942–1945), пройшов бойовий шлях від Москви до Берліна. З 1946 до 1949 р. — аспірант нейрохірургічної клініки Київського психоневрологічного інституту, з 1949 р. працював на посадах: завідувача науково-організаційним відділу, а з часу реорганізації Київського психоневрологічного інституту в НДІ нейрохірургії (вересень 1950 р.) — завідувача відділення дитячої нейрохірургії (1950–1951), заступника директора з наукової роботи (1951–1964).

У 1963 р. захистив докторську дисертацію “Пухлини головного мозку у дітей (клінічні особливості, діагностика та лікування)”.

Основні напрямки наукової діяльності: нейроонкологія, судинна патологія головного мозку, нейрохірургія дитячого віку, нейротравма, функціональна і відновна нейрохірургія, удосконалення нейрохірургічної служби в Україні.

Автор 424 наукових робіт, серед яких монографій — 23, винаходів — 23. Один із основоположників нейрохірургії в Україні. Засновник нейрохірургічної школи в Україні. Під його керівництвом виконані 30 докторських і 52 кандидатські дисертації. Головний нейрохірург МОЗ України, Голова Українського наукового товариства нейрохірургів, нейрохірург вищої категорії, Відмінник охорони здоров’я (1963). Нагороджений 10 орденами (5 з них бойові) і 15 медалями, зокрема, медаллю “Золота Зірка Героя Соціалістичної Праці”.

З 1954 до 1957 р. завідувачем НОВ був Юрій Миколайович Квітницький-Рижов — вчений глибокого плану, український гістолог, патоморфолог, ембріолог.

Ю.М.Квітницький-Рижов

У 1945 р. закінчив Київський медичний інститут, де і почалась (на кафедрі гістології та ембріології) його наукова, практична та викладацька діяльність. Перші дослідження присвячені проблемам раннього онтогенезу людини, зокрема вадам розвитку нервової системи.

З 1953 до 1963 р. працював старшим науковим співробітником лабораторії патоморфології Київського НДІ нейрохірургії. Протягом багатьох років

вивчав морфологічні аспекти проблеми набряку головного мозку. В 1964 р. захистив докторську дисертацію "Морфологічна характеристика набряку і набухання головного мозку". Його перу належать 2 монографії та серія статей, присвячених загальним історико-науковим проблемам, а також творчості видатних вчених-медиків. Під його керівництвом виконані 3 докторські і 5 кандидатських дисертацій.

Цікаві факти з біографії Юрія Миколайовича Квітницького-Рижова. У різних часописах 80–90-х років XX сторіччя друкували його статті, присвячені історії медицини, якою він захоплювався: "Киевские некрополи в историко-медицинском аспекте (к 1500-летию Киева)", "Увековечивание памяти выдающихся медиков в УССР". Юрій Миколайович був також ініціатором створення "Киевского дворянского собрания", яке з'явилось у вересні 1992 р. у Києві.

З 1957 до 1959 р. керівником НОВ був канд. мед. наук Яків Ісаакович Файнзільбер (хоча є відомості, що його ім'я при народженні Яків Іцхокович Файнзільберг; саме на це ім'я було видане свідоцтво про закінчення Київського медичного інституту, датоване 13 квітня 1929 р.), 1901 р. народження, нейрохірург, один із кадрових працівників інституту. Почав роботу у 1940 р., у період зародження при Київському психоневрологічному інституті нейрохірургічного відділу.

Під час Великої Вітчизняної війни Я.І. Файнзільбер перебував на фронті, наприкінці 1945 р. повернувся після демобілізації на роботу в інститут, брав активну участь в організації роботи нейрохірургічної клініки.

Закінчив Київський медичний інститут (1925). Свою лікарську хірургічну діяльність почав з 1925 р., з 1936 р. спеціалізувався з нейрохірургії під керівництвом професорів Юкельсона і Бабицького. В біографії Я.І. Файнзільбера є цікавий факт: з листопада 1936 р. до червня 1941 р. він був завідувачем медичного сектора Українського Союзу кас взаємного страхування та взаємодопомоги промкооперації "Укрпромсоюзкас" — організації, що була свого роду попередником страхової медицини.

Робота в спеціалізованих госпіталях у військовий час дала йому можливість поповнити знання і досвід з хірургії нервової системи.

Виконана і захищена в 1947 р. дисертація на здобуття вченого ступеня кандидата медичних наук "Хірургічне лікування вогнепальних поранень хребта і спинного мозку" відображає досвід військового часу і дослідницькі пошуки Я.І.Файзільбера. Автор 37 наукових робіт з нейротравматології. Нагороджений 2 орденами і 3 медалями.

Я.І.Файнзільбер

З 1959 р. завідувачем НОВ Київського НДІ нейрохірургії був канд. мед. наук Марк Карлович Хорец-Бротман, 25.04.1908 р. народження. Це один з найдосвідченіших київських невропатологів, випускник Київського медичного інституту (1931), учасник Великої Вітчизняної війни, спеціалізувався з неврології, працював спочатку у практичній охороні здоров'я, а з 1932 р. — у клінічній і дослідницькій галузі з цієї спеціальності. У 1939 р. закінчив аспірантуру з неврології при Київсь-

кому інституті удосконалення лікарів, у січні 1941 р. захистив дисертацію на здобуття вченого ступеня кандидата медичних наук. У 1947 р. ВАК Міністерства вищої освіти СРСР присвоїла йому звання старшого наукового співробітника за фахом "неврологія". Надрукував 53 наукові праці.

Спеціалізувався спочатку у галузі клінічної вегетології та нейротравматології, з 1959 р. — хірургічної патології периферичної нервової системи, вивчав проблему дискогенних захворювань. Відмінник охорони здоров'я, ветеран праці, нагороджений 2 орденами і 12 медалями.

Основні напрямки наукової діяльності: вертебрологія, больовий синдром, організація нейрохірургічної служби. Автор 85 наукових робіт, 5 монографій.

М.К.Хорец-Бротман

На той час нейрохірургія стала самостійною галуззю охорони здоров'я України, оформилася структура мережі нейрохірургічної служби. Практично в усіх областях (переважно на базах обласних багатопрофільних лікарень) були відкриті нейрохірургічні відділення, встановлена посада головного фахівця-нейрохірурга при обласних управліннях охорони здоров'я. У службі була забезпечена виїзна невідкладна нейрохірургічна допомога, яку надавали кваліфіковані фахівці, більшість із них підготовлені в Інституті нейрохірургії та на кафедрі нейрохірургії Київського інституту удосконалення лікарів. Широко практикувалися інструктивні доповіді провідних наукових співробітників Інституту на обласних науково-практичних конференціях. На робочих місцях у клініках і лабораторіях Інституту нейрохірургії підготовлено багато фахівців — хірургів, травматологів, рентгенологів, офтальмологів, невропатологів, представників інших суміжних спеціальностей. Налагоджене систематичне видання і впровадження в практику методичних рекомендацій, основаних на результатах наукових досліджень, проведених по основних напрямках нейрохірургії — нейротравматології, нейроонкології, судинної церебральної патології. І за всім цим стоїть велика, копітка праця співробітників НОВ, які зробили значний внесок у розвиток нейрохірургії.

У 1977 р. НОВ очолив д-р мед. наук Павло Олексійович Пронзелев. Закінчив Київський медичний інститут (1945). Викладач хірургії в Київському військовому медичному училищі (1945–1948). З 1948 р. працював в Українському НДІ нейрохірургії: клінічний ординатор (1948–1951), молодший науковий співробітник відділення нейроонкології (1953–1955), старший науковий співробітник відділення дитячої нейрохірургії (1955–1957), керівник відділення нейроонкології (1957–1981). Канд. мед. наук (1953). У 1973 р. захистив докторську дисер-

П.О.Пронзелев

М.П.Гук

Я.В.Пацко

тацію "Первинні пухлини бічних шлуночків головного мозку". Відмінник охорони здоров'я (1957), нагороджений 5 медалями.

Близько 3 років (1986–1988) посаду завідувача НОВ займав Микола Петрович Гук — канд. мед. наук (1966), старший науковий співробітник (1966).

Закінчив Київський медичний інститут з відзнакою (1953). Працював в Українському НДІ нейрохірургії: лікар–науковий співробітник (1953–1965), старший науковий співробітник (1966), головний лікар інституту (1966–1972), головний хірург інституту, завідувач НОВ. Нейрохірург вищої категорії, Відмінник охорони здоров'я. Нагороджений 2 медалями. Автор 42 наукових робіт.

З 1989 р. посаду завідувача НОВ обійняв д-р мед. наук Ярослав Володимирович Пацко. Закінчив Київський медичний інститут (1961). З 1961 р. працює в Українському НДІ нейрохірургії: лікар–науковий співробітник (1961–1964), молодший науковий співробітник (1964–1972). Працював асистентом кафедри нейрохірургії Київського інституту удосконалення лікарів (1972–1974, 1985–1989), у 1974–1985 рр. — старший науковий співробітник Інституту нейрохірургії. Канд. мед. наук (1968). У 1987 р. захистив докторську дисертацію на тему "Аденоми гіпофіза із великим екстраселярним поширенням (діагностика і хірургічне лікування)". Нейрохірург вищої категорії, Відмінник охорони здоров'я (1972). Основні напрямки наукової діяльності: нейроонкологія, мікронейрохірургія, організація нейрохірургічної допомоги. Автор 58 наукових робіт, 2 винаходів, 8 раціоналізаторських пропозицій.

В.М.Скуратов

Ярослав Володимирович очолив НОВ у важкі часи — в період докорінної зміни суспільно-політичної та економічної формації. За відсутності стабільності йому вдалося не тільки не втратити зв'язки з нейрохірургічними закладами України, а навіть сприяти збільшенню мережі нейрохірургіч-

Колектив науково-організаційного відділу в 1995 р. Зліва направо: Н.Б.Павловська, М.А.Сапон, А.М.Никифорова, С.Д.Мордвінцева, Я.В.Пацко

ної служби України. У 1993 р. у Києві відбувся І з'їзд нейрохірургів України, в оргкомітеті якого активну участь брали спіробітники НОВ канд. мед. наук М.А.Сапон, канд. мед. наук В.М.Скуратов, А.М.Никифорова, Н.Б.Павловська. За безпосередньої участі Ярослава Володимировича Пацка як організатора відбулися науково-практичні конференції нейрохірургів та семінари-наради головних нейрохірургів у Києві (1994), Дніпропетровську (1994), Ужгороді (1995), Львові (1996), Донецьку (1997), Луганську (1999), Івано-Франківську/Яремче (2000), а також ІІ з'їзд нейрохірургів України в Одесі у 1998 р.

Саме під керівництвом Я.В. Пацка у 1994–1995 рр. нейрохірургічні відділення України пройшли ліцензування на відповідність вимогам якості надання нейрохірургічної допомоги населенню України.

Поєднуючи наукову діяльність онколога і роботу організатора нейрохірургічної допомоги, Я.В. Пацко проводив також епідеміологічні дослідження в нейроонкології.

З 2001 р. НОВ очолив канд. мед. наук Микола Анатолійович Сапон.

Закінчив Київський медичний інститут (1977). З 1977 р. працює в Інституті нейрохірургії: співробітник клініки функціональної нейрохірургії (1982–1986), лікар-нейрохірург клініки відновної нейрохірургії (з 1988 р.). З 1986 до 1988 р. працював в Міністерстві охорони здоров'я на посаді інспектора Головного управління науково-дослідних робіт. Нейрохірург вищої категорії. У 1992 р.

М.А.Сапон

захистив кандидатську дисертацію на тему “Эффективность стереотаксических операций в лечении экстрапирамидных гиперкинезов у больных различных возрастных групп”.

Основні напрямки наукової діяльності: функціональна нейрохірургія, відновна нейрохірургія, хірургічне лікування невгамовного больового синдрому. Автор 58 наукових робіт, 7 винаходів, 9 раціоналізаторських пропозицій.

З 1993 р. відповідальний секретар Української Асоціації Нейрохірургів. З 1995 р. відповідальний секретар “Українського нейрохірургічного журналу”. У 1997–2000 рр. був секретарем експертної ради з клінічної медицини (хірургічні хвороби) Вищої атестаційної комісії України.

В Одесі у 2001 р. на високому рівні пройшов III міжнародний з’їзд нейрохірургів країн Причорномор’я. У ньому взяли участь 267 нейрохірургів і представників суміжних спеціальностей (травматологів, невропатологів, педіатрів), у тому числі 230 представників медичної спільноти України та 37 лікарів з Росії, Румунії, Молдови, Білорусі, Узбекистану, США та Туреччини.

Відпрацьований певний стиль проведення подібних заходів. Під час проведення чергового з’їзду чи конференції визначається час та місце проведення наступного заходу. В подальшому безпосередню підготовку до його проведення бере на себе приймаюча сторона, а координаційну, інформаційну та видавничу діяльність здійснює НОВ. Під керівництвом М.А. Сапона проведені науково-практичні конференції у Житомирі/Денишах (2002), Миргороді (2003), Харкові (2004), а також III з’їзд нейрохірургів України (Алушта, 2003). З’їзд в Алушті був досить представницький (351 делегат і 73 супроводжуючі особи з України, Росії, Білорусі, США, Грузії, Вірменії, Азербайджану, Молдови, Литви), його підготовка та проведення потребували чимало фінансових, а також емоційних, фізичних витрат. З’їзд проведено на високому рівні і в цьому неабияка заслуга співробітників відділу А.М. Никифорової, А.В. Кліщевської, Г.Є. Читаєвої, О.О. Гузь, С.Д. Мордвінцевої.

НОВ також координує роботу курсів інформації та стажування лікарів на базі Інституту. Щорічно на цих курсах з різних напрямків нейрохірургії та суміжних спеціальностей навчаються близько 20 лікарів, які впроваджують одержані знання та навички в лікувальних закладах України. Куратором цього напрямку діяльності НОВ є А.В. Кліщевська.

НОВ співпрацює з Національним виставковим центром, де щорічно проводяться семінари з питань досягнень нейрохірургічної науки та впровадження їх у практичну медицину.

До структури НОВ входить відділ медичної статистики. Медичний статистик Надія Василівна Федоренко забезпечує поточну статистичну звітність Інституту нейрохірургії, а лікар-статистик Анна Миколаївна Никифорова збирає звіти про діяльність нейрохірургічних закладів України, складає загальний звіт, готує аналітичні огляди про стан і тенденції розвитку нейрохірургічної служби в Україні. Сьогодні мережа нейрохірургічної служби України включає 115 нейрохірургічних та інших відділень, у складі яких є нейрохірургічні ліжка, загальна кількість становить 3907 ліжок. У цих відділеннях працюють майже 700 нейрохірургів, які щорічно надають спеціалізовану допомогу більше ніж 90 000 хворим, зокрема понад 50 000

А.В.Кліщевська

— з черепно-мозковою травмою, близько 6000 — з онкологічними захворюваннями ЦНС, понад 5000 — із судинною патологією ЦНС. Щорічно в Україні оперують близько 40 000 хворих з приводу нейрохірургічної патології.

НОВ бере участь у заходах АМН та МОЗ України щодо перевірки та ліцензування установ мережі нейрохірургічної служби України. У 2004 р. здійснено аналіз діяльності нейрохірургічних відділень щодо їх відповідності сучасним вимогам якості надання нейрохірургічної допомоги населенню України з приводу окремих нейрохірургічних захворювань шляхом проведення перевірок з виїздом комісій до Запорізької, Кіровоградської, Луганської, Миколаївської, Одеської, Харківської областей. Робота нейрохірургічних закладів у цих областях в цілому визнана задовільною.

Окремо слід відзначити участь НОВ у діяльності Української Асоціації Нейрохірургів та видавничій діяльності.

У 1993 р. на І з'їзді нейрохірургів України заснована Українська Асоціація Нейрохірургів (УАН), основною метою діяльності якої є вирішення наукових і практичних проблем у галузі нейрохірургії, правовий захист членів асоціації. Слід відзначити, що УАН створена і почала активно діяти як одна з перших подібних організацій не тільки в межах України, а й на теренах колишнього СРСР (подібні професійні спільноти нейрохірургів з'явились в країнах Балтії на півроку пізніше, в Росії — більш ніж через 1 рік).

Одним із пріоритетних напрямків діяльності УАН було її міжнародне визнання. Протягом 2 наступних років співробітники НОВ доклали чимало зусиль, аби УАН була прийнята до Всесвітньої федерації нейрохірургічних товариств (World

Federation Neurosurgical Societies — WFNS) та Європейської Асоціації нейрохірургічних товариств (European Association Neurosurgical Societies — EANS).

Цій події передувало листування з штаб-квартирами Європейської та Всесвітньої спільнот нейрохірургів. Значущість цієї події важко переоцінити. Українські нейрохірурги були одними з перших у колишньому СРСР, спілка яких була визнана на міжнародному рівні. В Україні УАН була також однією з перших, фахівців-медиків якої прийняли до міжнародної спільноти. За цією подією криються численні запрошення українських нейрохірургів на з'їзди та конференції, листи-звернення з проханням висловити свою думку щодо місця проведення чергових форумів тощо.

Нині УАН об'єднує 617 нейрохірургів у 35 осередках. З 1993 р. під егідою УАН відбулися один міжнародний з'їзд, три з'їзди нейрохірургів України, 12 науково-практичних конференцій, з них 7 — з міжнародною участю.

Сьогодні координаційну діяльність УАН з її осередками та зарубіжними організаціями відповідного профілю також здійснює НОВ.

На початку діяльності УАН її президент Ю.П. Зозуля, віце-президент В.І. Цимбалюк та відповідальний секретар М.А. Сапон розпочали роботу зі створення фахового наукового періодичного видання, нагальна потреба в якому відчувалася вже давно. Свого часу на теренах СРСР видавався єдиний фаховий журнал "Вопросы нейрохирургии". Тези конференцій, з'їздів публікували на сторінках збірника "Нейрохірургія" чи в спеціальних збірниках, присвячених певній події, тобто ці видання не були регулярними. З метою вирішення технічної сторони питання у складі НОВ була створена редакція. На той час видання фахового журналу було пов'язане зі значними труднощами як технічного, так і фінансового плану. Тому перші номери фахового видання, зареєстрованого в грудні 1995 р. як "Бюлетень Української Асоціації Нейрохірургів" (перший та другий номери), виходили в брошурному форматі, тексти набрані з використанням лінотипних машин, що сьогодні є історичною архаїкою. З третього номера журналу до його створення був залучений співробітник рентгенологічного відділу Сергій Володимирович Красніков, який згодом передав свої знання з комп'ютерної підготовки журналу до друку А.М. Никифоровій. Журнал набув стандартних розмірів, почав виходити більш регулярно. За період 1995–1999 рр. вийшли друком вісім номерів Бюлетеня.

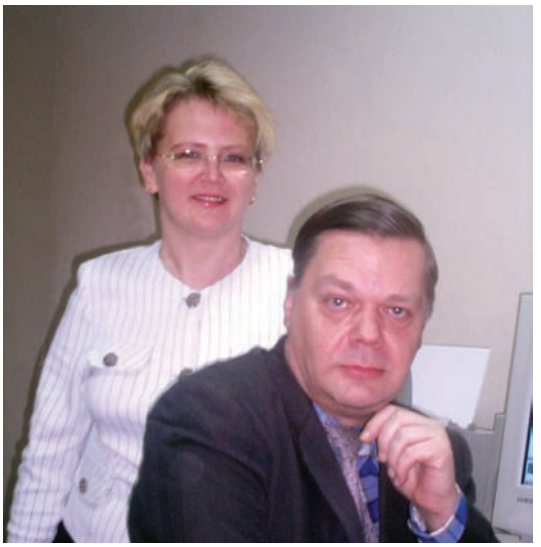

Співробітники редакції "Українського нейрохірургічного журналу" А.М.Никифорова, С.В.Красніков. 2005 рік

Згодом дирекцією Інституту редакції журналу було надане окреме при-

міщення, придбане необхідне обладнання для роботи з підготовки статей до друку. Обов'язки з підготовки журналу покладені на А.М. Никифорову, С.В. Красніков набув статусу консультанта з питань верстки та дизайну видання, а також у його компетенції технічне обслуговування редакційного устаткування. З дня заснування нейрохірургічного фахового видання його головним редактором є Юрій Панасович Зозуля, заступником головного редактора — Віталій Іванович Цимбалюк, відповідальним секретарем — Микола Анатолійович Сапон.

Виняткове піклування про фахове періодичне видання з боку дирекції інституту дало свої наслідки. Сьогодні часопис українських нейрохірургів за якістю видання не поступається кращим зразкам наукової періодики як в Україні, так і за її межами. Ще 1997 р. були здійснені перші спроби кольорового друку. У теперішній час "Український нейрохірургічний журнал" є повнокольоровим виданням з високою якістю друку, на його сторінках публікуються проблемні статті, огляди, результати оригінальних досліджень, фрагменти дисертаційних робіт, короткі повідомлення з практики та інші матеріали, що висвітлюють стан нейрохірургічної науки і практики та суміжних медико-біологічних галузей в Україні та за її межами, широко висвітлюється діяльність УАН і зарубіжних нейрохірургічних спільнот. Ставлення редакції до поданих матеріалів здебільшого ґрунтується на міжнародних стандартах фахових медико-біологічних журналів. Однією з таких норм є, крім обов'язкового спеціального та літературного редагування, публікація коментарів до наукових статей.

Крім журналу, який виходить 4 рази на рік, на редакцію покладена переддрукарська підготовка матеріалів з'їздів, конференцій, нарад, а також інших видань, пов'язаних з нейрохірургією (монографії, біографічні довідники, видання, присвячені ювілею визначних нейрохірургів тощо).

З дня створення журналу вийшло друком 32 номери (з них під назвою "Бюлетень Української Асоціації Нейрохірургів" — 8, "Український нейрохірургічний журнал" — 24), 15 методичних рекомендацій, 2 монографії, 4 збірника матеріалів з'їздів.

Автори висловлюють щиру подяку
проф. Є.Г.Педаченку за надані матеріли із сімейного архіву,
а також С.Д.Мордвінцевій та співробітникам архіву
Інституту нейрохірургії — за допомогу у підготовці статті